

ONTKOLING VAN DE STEENKOLENTEER.

Naar bekend is, verkrijgt men in de gasfabrieken als bijproduct o. a. een zwart olieachtig vocht, de gas- of steenkolenteer, dat niet alleen als zoodanig onderscheidene toepassingen gevonden heeft, maar bovendien het uitgangspunt geworden is voor een gewichtigen tak der chemische nijverheid.

't Geheele aantal chemische lichamen daaruit afgezonderd — hoofdzakelijk verbindingen van kool- en waterstof en voorts van deze elementen met zuurstof, met zwavel en met stikstof — bedroeg in 1886 reeds een 80-tal, neemt elk jaar toe en zal nu stellig wel bij de honderd bedragen.

De bewerkingen die de teer ondergaat, waarbij distillatie schering en inslag is, worden bemoeilijkt door de daarin zwevende fijne deeltjes kool, die haar donker kleuren en voor vele toepassingen minder geschikt maken.

O. N. WITT, verslaggever van de chemische nijverheid op de Parijsche wereldtentoonstelling in 1900, beschrijft nu een volkomen van kool bevrijde teer, ingezonden door: »Aktie-bolaget JOHAN OHLSSONS tekniska Fabrik» te Stockholm. Deze is geheel helder en van een roodbruine kleur. Over de wijze, waarop de afscheiding van de kool heeft plaats gehad en die fabriekgeheim is, worden slechts vermoedens meegedeeld. De afgezonderde kool, die 25 pct. en meer van 't gewicht der teer uitmaakt, is graphietachtig en zou met voordeel te gebruiken zijn voor de vervaardiging van kool voor booglicht, electroden en smeltkroezen.

R. S. T. J. M.